

### “Не знаю, що сталося зо мною...”

Не знаю, що сталося зо мною,  
Сумус серце мос;  
Їй казка стара ні спокою,  
Ні сну мені не дає.

Повітря свіже й прозоре,  
І Рейну повільний плин;  
В вечірньому сьайві гори  
Звели гряду верховин.

Красуня на верховині  
Одна сидить в самоті,  
Вона в золотім одінні,  
Розчісує коси злоті.

Із золота гребінь у неї,  
І пісню співає вона,  
І силою вабить своєю  
Пісня її чарівна.

Плавця у човні малому  
Проймає до серця біль,  
Він дивиться вгору – й тому  
Не бачить каміння між хвиль.

Зникають в потоці бурхливім  
І човен, і хлопець з очей;  
І все це своїм співом  
Зробила Лорелей.

*Переклад Леоніда Первомайського  
Генріх Гейне “Книга пісень”*

### “Не знаю, що сталося зо мною...”

1. Літературний рід: \_\_\_\_\_
2. Жанр: \_\_\_\_\_
3. Вид лірики: \_\_\_\_\_
4. Тема: \_\_\_\_\_
5. Настрій поезії: \_\_\_\_\_
6. Образи: \_\_\_\_\_
7. Проблематика: \_\_\_\_\_
8. Епітети: \_\_\_\_\_
9. Метафори: \_\_\_\_\_
10. Риси  
романтизму: \_\_\_\_\_
11. Висновок: \_\_\_\_\_

### “На півночі кедр одинокий...”

На півночі кедр одинокий  
В холодній стоїть вишині,  
І, сніжною млою повитий,  
Дрімає і мріє вві сні.

Він мріє про пальму чудову,  
Що десь у східній землі  
Самотньо і мовчки сумує  
На спаленій сонцем скалі.

*Переклад Максима Рильського  
Генріх Гейне “Книга пісень”*

### “На півночі кедр одинокий...”

1. Літературний рід: \_\_\_\_\_
2. Жанр: \_\_\_\_\_
3. Вид лірики: \_\_\_\_\_
4. Тема: \_\_\_\_\_  
\_\_\_\_\_
5. Настрій поезії: \_\_\_\_\_
6. Образи: \_\_\_\_\_  
\_\_\_\_\_
7. Проблематика: \_\_\_\_\_  
\_\_\_\_\_
8. Епітети: \_\_\_\_\_  
\_\_\_\_\_
9. Метафори: \_\_\_\_\_  
\_\_\_\_\_
10. Риси  
романтизму: \_\_\_\_\_  
\_\_\_\_\_  
\_\_\_\_\_
11. Висновок: \_\_\_\_\_  
\_\_\_\_\_  
\_\_\_\_\_  
\_\_\_\_\_  
\_\_\_\_\_

## “Вечірні промені ясні”

Вечірні промені ясні  
По хвилях миготіли,  
Біля хатини самотні,  
Мовчазні ми сиділи.

Все море вкрили тумани,  
Вгорі чайки кружляли;  
А сльози милої дрібні  
З очей на руки впали,

І я навколішки упав,  
На сльози ті дивився,  
Ті білі руки цілував,  
І гірких сліз напився.

Мені жуть-туга навісна  
Так палить душу й тіло,  
Та безталанниця сумна  
Мене слізьми струїла.

Генріх Гейне “Книга пісень”

## “Вечірні промені ясні”

1. Літературний рід: \_\_\_\_\_
2. Жанр: \_\_\_\_\_
3. Вид лірики: \_\_\_\_\_
4. Тема: \_\_\_\_\_
5. Настрій поезії: \_\_\_\_\_
6. Образи: \_\_\_\_\_
7. Проблематика: \_\_\_\_\_
8. Епітети: \_\_\_\_\_
9. Метафори: \_\_\_\_\_
10. Риси романтизму: \_\_\_\_\_
11. Висновок: \_\_\_\_\_

### “Коли розлучаються двоє...”

Коли розлучаються двоє,  
За руки беруться вони,  
І плачуть, і тяжко зітхають,  
Без ліку зітхають, смутні.

З тобою ми вдвох не зітхали.  
Ніколи не плакали ми;  
Той сум, оті тяжкі зітхання  
Прийшли до нас згодом самі.

(Переклад Максима Стависького)  
Генріх Гейне “Книга пісень”

### “Коли розлучаються двоє...”

1. Літературний рід: \_\_\_\_\_
2. Жанр: \_\_\_\_\_
3. Вид лірики: \_\_\_\_\_
4. Тема: \_\_\_\_\_
5. Настрій поезії: \_\_\_\_\_
6. Образи: \_\_\_\_\_
7. Проблематика: \_\_\_\_\_
8. Епітети: \_\_\_\_\_
9. Метафори: \_\_\_\_\_
10. Риси  
романтизму: \_\_\_\_\_
11. Висновок: \_\_\_\_\_